

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1977 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie umundurowania pracowników urzędów morskich.

Na podstawie art. 8 ust. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. z 1955 r. Nr 6, poz. 35, z 1961 r. Nr 6, poz. 42 i z 1971 r. Nr 12, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 marca 1958 r. w sprawie umundurowania pracowników urzędów morskich (Dz. U. Nr 19, poz. 77) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Prawo do umundurowania przysługuje pracownikom urzędów morskich, wymienionym w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia, zatrudnionym na podstawie powołania lub umowy o pracę na czas nieokreślony.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, otrzymują umundurowanie z dniem rozpoczęcia pracy.”

2) w § 2 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rodzaje umundurowania oraz okresy używalności określa wykaz stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia. Okres używalności umundurowania lub poszczególnych jego części liczy się od dnia faktycznego wydania.”

3) w § 3 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W razie rozwiązania stosunku pracy przez pracownika za wypowiedzeniem lub przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika, jak również w razie porzucenia pracy, pracownik obowiązany jest uiścić kwotę odpowiadającą wartości umundurowania, obliczoną za czas od dnia zaprzestania pracy do końca okresu używalności.

4. W razie rozwiązania stosunku pracy w sposób inny niż określony w ust. 3 pracownik zachowuje

umundurowanie na własność, chociażby okres używalności nie upłynął.”

4) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. 1. Pracownikowi przysługuje w zamian za umundurowanie ekwiwalent pieniężny, w razie gdy:

1) nie przydzielono mu przysługującego umundurowania, a umowa o pracę uległa rozwiązaniu,

2) umundurowanie przydzielono w terminie późniejszym aniżeli termin nabycia prawa,

3) za zgodą urzędu pracownik użytkował umundurowanie przez okres dłuższy od ustalonego okresu używalności.

2. Za podstawę do ustalenia wysokości ekwiwalentu za umundurowanie przyjmuje się wartość umundurowania według obowiązującego cennika, po odliczeniu 25% tej wartości. Jeżeli pracownik otrzymuje umundurowanie bezpłatnie, podstawę obliczenia ekwiwalentu stanowi pełna wartość umundurowania. Ekwiwalent oblicza się za okres, w którym pracownik nie otrzymał umundurowania, w stosunku proporcjonalnym do ustalonego okresu zużycia umundurowania.”

5) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Prawo do noszenia odznak na umundurowaniu przysługuje tylko w czasie trwania stosunku pracy.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski